

PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 40 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, poniedziałek 18 lutego 1929 r.

TREŚĆ: ZSRR. a sprawy zagraniczne: Protokół moskiewski. — Polska a ZSRR.—Rumunja a ZSRR.—
Państwa azjatyckie a ZSRR. — **Sprawy wewnętrzne:** Sprawy narodowościowe. — Sprawy gospodarcze. —
Notatki i informacje: Różne. — Artykuły nieuwzględnione.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE.

PROTOKÓŁ MOSKIEWSKI.

Raboczaja Moskwa 10.II oświadcza, że podpisanie protokołu zostało poprzedzone przez 6 tygodni wytrwałej pracy sowieckiej dyplomacji. Jej dążenia do utrwalenia pokoju usunęło wszystkie przeszkody. Rząd polski dążył konsekwentnie do zerwania rokowań i sabotował sowiecką propozycję. Dyplomacja sowiecka przeszła do porządku dziennego nad tą okolicznością, że pełnomocnictwa posłów Estonji i Łotwy w Moskwie nie były należycie sprecyzowane, działając w tym wypadku z tych samych pobudek, z których ZSRR zaproponował przystąpienie do protokołu Rumunji, z którą ZSRR nie utrzymuje stosunków dyplomatycznych i która 11 lat temu okupowała bezprawnie Besarabję. Polityka sowieckiej dyplomacji jest wynikiem ogólnego nastawienia pokojowej polityki ZSRR. Robotnicy i włościanie ZSRR utrwalają socjalizm i potrzebują pokoju, aby swoją akcją doprowadzić do końca, państwa zaś burżuazyjne dążą do przeszkodzenia tej akcji i wojna stanowi zasadniczy czynnik we wszystkich ich rachunkach. Z tego powodu podpisanie protokołu jest poważnym sukcesem polityki sowieckiej. Jako pewna przeszkoda dla imperjalistycznych dążeń do wojny protokół stanowi pewien krok naprzód.

Krasnaja Gazeta 9.II wychodząc z założenia, iż Łotwa nie zamierza brać udziału w podpisaniu moskiewskiego protokołu, oświadcza, iż okoliczność ta stanowi wielką porażkę dyplomacji polskiej, której kilkuletnie wysiłki skierowania łotewskiej polityki na przeciwsowieckie tory nie dały żadnego wyniku.

POLSKA A Z. S. R. R.

Krasnaja Gazeta 9.II zamieszcza wywiad z radcą handlowym poselstwa ZSRR w Warszawie Kopyłowem w sprawie sowieckiego eksportu do Polski. Kopyłow oświadczył, iż import leningradzkich nici i kaloszy do Polski rozwija się pomyślnie. Gdy sowiecka misja handlowa w Warszawie podpisała pierwszą umowę na dostarczenie nici hurtownikom polskim, światowy monopolista przemysłu niciarskiego Coats,

nie zwrócił na tą okoliczność uwagi, sądząc, że ZSRR nie jest w stanie regularnie eksportować swe wyroby. Gdy jednak misja handlowa ZSRR otrzymała dalsze zamówienia, Coats zwołał naradę polskich hurtowników i zagroził im zamknięciem kredytów, gdyby kupowali nadal „kradzione“ nici. Groźba ta nie poskutkowała. Bardzo pomyślnie rozwija się eksport sowieckich wyrobów gumowych do Polski, w 1928 r. rozpoczął się eksport kostki granitowej i nasion. Przemysłowcy polscy dążą do jak najrychlejszego zawarcia traktatu handlowego z ZSRR, gdyż rozumieją, iż polski przemysł metalurgiczny, węglowy i włókienniczy z braku możliwości eksportowych na wschodzie pozbawiony jest widoków rozwoju.

Krasnaja Gazeta 6.II donosi, że mieszkaniec stacji Wierchnie-Pawłowskiej Sztjerniew otrzymał z Warszawy list, podpisany przez atamana Mochlina i kozackich oficerów Kendeckiego i Żołotowskiego. W liście tym, pisany z okazji wyborów do sowietów wiejskich w ZSRR, wyżej wymienieni w imieniu „kozaków-ochotników, pozostających pod kierownictwem marsz. Piłsudskiego“ doradzają mieszkańcom stacji Wierchnie-Pawłowskiej, aby wybierali do sowietów wyłącznie „najlepszych synów naszej starej Rosji“ i nie dopuszczali na kierownicze stanowiska w sowietach bolszewików. List ten oraz inne listy, wysyłane do ZSRR z okazji wyborów do sowietów przez emigrantów-kozaków w Polsce i na Łotwie, stanowią — zdaniem pisma — dowód, iż ponierana przez marsz. Piłsudskiego biała emigracja obrała „milukowską“ taktykę rozsadzania ZSRR z wewnątrz.

Wieczerniaja Moskwa 11.II donosząc o przemówieniu posła Sypuły w Sejmie oświadcza, iż Polska wydaje na cele wojskowe połowę swego budżetu. Pismo zapytuje: „Przeciwko komu gotowana jest wojna?“.

RUMUNJA A Z. S. R. R.

Wieczerniaja Moskwa 7.II wzywa ludność ZSRR do przyjęcia z pomocą głodującej ludności Besarabji. Urzędowe pisma rumuńskie donoszą, że klęska głodu dotknęła 400 tys. osób, lecz w rzeczywistości głodują-

PRZEGLĄD PRASY Z.S.R.R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Wydawca: Instytut Studiów nad Rosją i Rosyjczykami, Warszawa, ul. Chałubińskiego 10, tel. 82-11-11

Redaktor naczelny: prof. dr hab. Andrzej Walicki

Wydawca: Instytut Studiów nad Rosją i Rosyjczykami, Warszawa, ul. Chałubińskiego 10, tel. 82-11-11

Redaktor naczelny: prof. dr hab. Andrzej Walicki

Wydawca: Instytut Studiów nad Rosją i Rosyjczykami, Warszawa, ul. Chałubińskiego 10, tel. 82-11-11

Wydawca: Instytut Studiów nad Rosją i Rosyjczykami, Warszawa, ul. Chałubińskiego 10, tel. 82-11-11

Wydawca: Instytut Studiów nad Rosją i Rosyjczykami, Warszawa, ul. Chałubińskiego 10, tel. 82-11-11

Wydawca: Instytut Studiów nad Rosją i Rosyjczykami, Warszawa, ul. Chałubińskiego 10, tel. 82-11-11

Wydawca: Instytut Studiów nad Rosją i Rosyjczykami, Warszawa, ul. Chałubińskiego 10, tel. 82-11-11

cych jest w Besarabji około 1 miliona 500 tys. osób. Rząd rumuński zataja sytuację aby nie zaszkodzić swemu międzynarodowemu kredytowi, lecz sytuacja ta jest straszna i towarzystwo emigrantów z Besarabji w ZSRR przystąpiło do organizacji akcji ratowniczej.

PAŃSTWA AZJATYCKIE A Z. S. R. R.

Sieгодня 14.II donosi z Moskwy na podstawie komunikatu agencji Tass, iż 12.II o godz. 3-ej pp. do lokalu konsulatu „generalnego ZSRR w Charbinie wtargnął nieznany Rosjanin w mundurze policjanta chińskiego. Oświadczył on urzędnikom konsulatu, iż przybył dla aresztowania konsula Mielnikowa. Zachowanie nieznajomego wydało się urzędnikom konsu-

latu podejrzanem. Zawiadomiono telefonicznie policję i zakomunikowano o zajściu Mielnikowowi. Gdy Mielnikow wyszedł do poczekalni, w której nieznajomy się znajdował, usiłował on wyciągnąć z kieszeni rewolwer i dał dwa strzały, które trafiły w ścianę, gdyż urzędnicy konsulatu rzucili się na niego i rozbroili go. Tymczasem przybyła do konsulatu policja chińska, która aresztowała nieznajomego. Dzielnicowy komisarz policji odwiedził konsulat i wyraził Mielnikowowi ubolewanie z powodu zajścia. Stwierdzono, że zamachowiec jest policjantem chińskim, z pochodzenia Rosjaninem, niejakim Monokanowem. Konsul Mielnikow zwrócił się do gubernatora chińskiego w Charbinie z protestem, żądając przeprowadzenia surowego śledztwa, ukarania winnych i uniemożliwienia na przyszłość nowych zajść.

SPRAWY WEWNĘTRZNE.

SPRAWY NARODOWOŚCIOWE.

Prawda 12.II donosi, iż w Moskwie bawi delegacja ukraińskich pisarzy proletarjackich. Odbyła się wspólna narada pisarzy ukraińskich i rosyjskich, w której wyniku uchwalono zarządzenia, które mają ułatwić zbliżenie kultury i literatury ukraińskiej do kultury rosyjskiej i naodwrot. Pismo ogłasza z okazji „tygodnia ukraińskiego“ w Moskwie oświadczenie Stalina, że „kultura proletarjacka nie przekreśla kultury narodowej, lecz stwarza jej treść, zaś kultura narodowa nie przekreśla kultury proletarjatu, lecz daje jej formę“.

SPRAWY GOSPODARCZE.

Prawda 12.II omawia w art. wst. zagadnienie aprowizacji ośrodków przemysłowych, oświadczając,

iż szczupłość zapasów zboża, będących własnością państwa, stwarza konieczność nadzwyczajnej oszczędności w dysponowaniu temi zapasami. Aby usunąć istniejące trudności wielkie ośrodki przemysłowe zaczęły z własnej inicjatywy regulować sprzedaż chleba i mąki przez wprowadzenie systemu wyłącznej sprzedaży chleba proletarjatowi. System ten wypróbowano w Leningradzie, Jarosławiu, i w wielu innych miastach. W dalszym ciągu należy dbać przede wszystkim o aprowizację ludności robotniczej. Polityka aprowizacyjna powinna być polityką klasową. Aproprowizacyjną ośrodków przemysłowych będzie się odbywała pod ścisłą kontrolą społeczeństwa. Uregulowanie sprawy aprowizacyjnej stanowi aktualne zagadnienie, które należy rozstrzygnąć z całą bolszewicką bezwzględnością.

NOTATKI I INFORMACJE

RÓŻNE.

Włast Truda 26.I. oświadcza, iż program i statut frakcji rewolucyjnej PPS nie różni w niczem od programu i statutu soejal-zdradzieckiej PPS. Pismo zamieszcza karykaturę, na której marsz. Piłsudski zwracając się do „starej PPS“ i „nowej PPS“, których karykaturzysta narysował w postaci piesków, oświadcza: „Teraz sam nie wiem jak będę was, psie dzieci, rozróżniał“.

Raboczaja Moskwa 5.II donosząc o przemówieniu posłów ukraińskich w Sejmie, jest zdania, iż mowy te dowodzą, że ludność Ukrainy zachodniej nie będzie mięsem armatniem burżuazji polskiej w wojnie przeciwko ZSRR.

Prawda 12.II donosi z Szanghaju, iż rokowania między rządem Chin narodowych a posłem japońskim w Chinach zostały zerwane. Poseł Iosizawa zawiadomił ministra spraw zagranicznych rządu chińskiego Wan-Czzen-Tina, iż rząd japoński odrzucił porozumienie, które zostało zawarte przez Iosizawę na mocy jego pełnomocnictw. Wobec tej deklaracji rokowania przerwano.

Prawda 9.II donosi, iż w kinach rzymskich odbywa się wyświetlanie filmu, który zawiera sprawozdanie z ekspedycji ratunkowej łamacza lodów „Krasin“. Podczas wyświetlania tego filmu w pewnym kinematografie rzymskim obecni byli członkowie ekspedycji „Krasina“ oraz urzędnicy poselstwa sowieckiego w Rzymie. Gdy publiczność dowiedziała się o tem, członkom ekspedycji „Krasina“ zgotowano owoację.

Prawda 9.II donosi, że do Moskwy przybył nowy poseł meksykański Silva Herzoo.

Sieгодня 14.II donosi z Kowna o przybyciu nowego posła ZSRR Antonowa-Owsiejenko.

ARTYKUŁY NIEUWZGLĘDNIONE.

Prawda 31.I. Plan Polski staje się wyraźniejszym.

Izwiestja Odesskago Okrużkoma KPBU 2.II. Precz z dwulicowością (o stosunku Polski do ZSRR).

Wisty WUCWK 2.II. Co Polska odpowie.

Sieгодня 8.II. Burzliwy dzień w Sejmie warszawskim (korespondencja z Warszawy).

